

عنوان مقاله:

بررسی نقش گردشگری خلاق در باز آفرینی و توسعه گردشگری محلات بافت تاریخی شهر (نمونه موردی: محلات دردشت-سرچشمه، طوقچی-شهرشهان، کنگاز، کارلادان-کلیچه)

محل انتشار:

مجله جغرافیا و مطالعات محیطی، دوره 12، شماره 46 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مصطفی حسینی - کارشناسی ارشد، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

محسن مرادیان هرندی - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه علمی کاربردی فرهنگ و هنر، ملک شهر، ایران.

خلاصه مقاله:

به عنوان هدف پژوهش، این پژوهش به دنبال بررسی نقش گردشگری خلاق در بازآفرینی و توسعه گردشگری محلات بافت تاریخی شهر اصفهان میباشد. پژوهش حاضر به لحاظ هدف توسعه ای کاربردی و از لحاظ روش شناسی توصیفی تحلیلی مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای و بررسی های میدانی است. برای دستیابی به اهداف تحقیق، شاخص هایی در دویخش-شاخص های گردشگری خلاق شامل ۵ دسته (سرمایه اجتماعی، کیفیت زندگی، استعداد گردشگری، زیرساخت فیزیکی و تجربه گردشگری) و ۲- شاخص های بازآفرینی در ۴ دسته (اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و کالبدی) استخراج شد. در ادامه برای ارائه الگوی توسعه گردشگری خلاق و تاثیر آن بر روند توسعه شهر اصفهان از ابزار پرسشنامه و با حجم نمونه ۳۸۳ نفر و با استفاده از نرم افزار spss روند کار صورت گرفت. در ادامه نیز روند فرایند تحلیل شبکه برای شاخص های مرتبط با توسعه شهری خلاق در نرم افزار Geoda تحلیل گردید. در فرایند تحلیل شبکه شهری برای تولید نقشه ها از ابزار (Network Analyst Tools) در محیط نرم افزار ArcGIS استفاده شده است. نتایج نشان داد که وضعیت شاخصهای ۵ گانه گردشگری خلاق در سطح محلات بافت تاریخی شهر اصفهان وضعیتی مناسب و تنها در بخش زیرساخت های فیزیکی کمبود احساس می شود؛ اما وضعیت شاخص های بازآفرینی محلات بافت تاریخی شهر اصفهان کاملاً نامناسب است. مقایسه میانگین وضعیت توسعه گردشگری خلاق در بین محلات مختلف شهری نیز نشان می دهد که بالاترین مربوط به محلات دردشت و طوقچی به ترتیب با میانگین های ۴۱/۱۶ و ۹۰/۱۵ و پایین ترین میزان نیز مربوط به محلات کنگاز و کارلادان به ترتیب با میانگین های ۱۸/۱۲ و ۸۴/۱۳ بوده است.

کلمات کلیدی:

گردشگری خلاق، توسعه گردشگری، بازآفرینی، بافت تاریخی، اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1817593>

